

22 БЕРЕЗНЯ Центрально-ністичної партії України провів нараду керівних працівників партійних, радянських, профспілкових і господарських органів республіки в питанні організації виконання постанови Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про переведення робітників і службовців підприємств, установ та організацій на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями».

НА ПОРЯДКУ ДНЯ — П'ЯТИДЕНКА

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КП України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР М. О. Соболев.

Повідомлення про досвід організації праці і відпочинку трудящих на промислових підприємствах, які перейшли на п'ятиденний робочий тиждень, зробили перший секретар Запорізького обкому КП України М. М. Всеволозький, директори ківського заводу «Червоний екскаватор» К. В. Урусов і Дарницького шовкового комбінату Г. М. Єщенко.

Доповідач і промовці відзначили, що трудящі республіки, як і всі радянські люди, одностайно підтримують і палко схвалюють постанову Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Тепер на Україні за новим графіком працюють 323 промислових підприємства, на яких зайнято понад 600 тисяч чоловік. Їх досвід переконливо свідчить, що перехід на п'ятиденку відкриває широкі можливості для підвищення продуктивності праці, кращого використання основних фондів, скорочення витрат палива та електроенергії, підвищення ефективності суспільного виробництва, успішного виконання завдань п'ятирічки. Створюються ще сприятливіші умови для поліпшення організації праці і відпочинку трудящих.

Перехід на п'ятиденку, підкреслювалось на нараді, вимагає старанної і всебічної підготовки.

На нараді відзначалося, що партійні організації повинні взяти під повсякденний контроль питання підготовки і переведення робітників та службовців на п'ятиденний робочий тиждень, уважно вивчати і поширювати набутий у цій справі досвід, підвищувати відповідальність радянських, господарських і профспілкових органів за виконання постанови Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, посилювати організаторську і масово-політичну роботу серед трудящих, мобілізуючи їх на нові патріотичні звершення в ім'я побудови комунізму в нашій країні.

В Центральному Комітеті КП України було також розглянуто підсумки роботи промисловості та будівельних організацій республіки за два місяці цього року і питання підготовки до весняно-польових робіт.

На нараді виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест.

(РАТАУ).

ТОВАРИ ЦЬОГО РОКУ

23 березня керівники партії і уряду оглянули виставку товарів народного споживання поліпшеної якості, які вироблятимуть колективи заводів і фабрик в нинішньому, ювілейному році.

На виставці було показано близько шести тисяч нових зразків тканин, одягу, взуття, продовольчих товарів і виробів культурно-побутової призначення та господарського вжитку, виготовлених підприємствами 28 міністерств і відомств СРСР.

Під час огляду виставки керівники партії і уряду звернули увагу працівників міністерств та підприємств на необхідність швидкого освоєння нових виробів, збільшення їх випуску, дальшого поліпшення якості і асортименту всіх товарів народного споживання.

(ТАРС).

СВЯТО ДОБРОГО БЕРЕЗНЯ

Йде тиждень дитячої книги

Позавчора в бібліотеках, клубах, палацах культури відбулося урочисте відкриття тижня дитячої книги. Тисячі школярів обговорили багато гарних книжок, зустрічалися з місцевими літераторами, читали вірші улюблених поетів. Як почався тиждень дитячої книги на Кіровоградщині? Про це розповідають повідомлення наших кореспондентів.

Кіровоград. В усіх школах обласного центру — традиційне свято книжки. До читачів прийшли герої з творів С. Маршака, Г. Бойка, М. Пригарі... В дитячій бібліотеці імені Гайдара учениця середньої школи № 11 Люба Красна вступила перед читачами з цікавою розповіддю про книжку «Дружба велика і зворушлива», а Галя Шевченко з школи № 34 поділилася своїми думками про творчість Аркадія Гайдара. В бібліотеці виступили письменники-земляки М. Смоленчук та В. Юр'єв. Теплі зустрічі з любителями книжок відбулися також в Палаці піонерів та клубі імені Калішніна.

Новоукраїнка. Жваве обговорення книжки Н. Надеждіної «Партизанка Лара» проходило в дитячій бібліотеці райцентру. Для юних читачів тут було влаштовано також літературний день «Книга — твій кращий друг», на якому виступили Галя Лебединська, Рімма Швецо-

ва та інші. Вчора в читальному залі бібліотеки відбулося обговорення книжки Н. К. Крупської «Листи до піонерів». Протягом тижня тут буде влаштовано день казок, перегляд діафільмів, прослуховування грампластинок.

Кремгес. Днем юного читача відкрився тиждень дитячої книжки у місті над морем. Старшокласники завітали до дитячої бібліотеки, де читали малюкам казки, вірші, оповідання. Сьогодні у Палаці піонерів проходить усний журнал «Свято книжки». Наступні дні порадують школярів літературними іграми та вікторинами, бесідами про видатних письменників, цікавими кінофільмами.

Свято доброго березня заводів, самодіяльні аматори сцени.

На фото: герої книжок завітали до юних читачів Кіровоградської середньої школи № 6.

Фото В. Ковпака.

НА ПАРАЛЕЛЯХ І МЕРИДІАНАХ

ПРОВОКАЦІЯ ПРОТИ КАМБОДЖИ

ПХЕНЬЯН. Останнім часом помітно посилюються агресивні провокаційні дії американських імперіалістів та їх поплічників проти Камбоджі. 9 березня американське військове судно і вісім літаків обстріляли село Беронг у провінції Компхончам. Прозакоційні виласки продовжує чинити на східному кордоні Камбоджі військовий персонал Південного В'єтнаму і Таїланду, в результаті чого багато камбоджійців убито і поранено. В цих провокаціях проти камбоджійського народу беруть участь південнокорейські війська, які перебувають у Південному В'єтнамі.

З'їзд ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ ФІНЛЯНДІЇ

ХЕЛЬСІНКИ. В Турку відкрився VIII з'їзд Демократичної спілки молоді Фін-

ляндії. В його роботі беруть участь 205 делегатів. На з'їзд прибули іноземні представники з 16 країн, а також представники Всесвітньої Федерації Демократичної Молоді.

Звітну доповідь зробив голова ДСМФ Оссіан Шеман.

ВИМОГИ МОЛОДИХ СОЦІАЛІСТІВ

ЛЛАНДІДНО. (УЕЛЬС). Відділення молодіжної секції лейбористської партії виступають з гострим осудом варварської війни США. Вони вимагають від уряду негайно відмовитися від ганебної ролі «попутника» США, виявляють підтримку справедливій боротьбі Національного фронту визволення В'єтнаму і заявляють, що в'єтнамський народ повинен сам вирішувати свою долю.

Незгоди між лідерами лейбористської партії і її

молодіжною секцією виявляються в ставленні до економічної політики уряду всередині країни та в інших питаннях.

ПОДІЇ В ЕРМОСІЛЬЮ

НЬЮ-ЙОРК. У мексиканському місті Ермосільйо створилось напружене становище. Близько 400 студентів забарикадувались цими днями в одному з приміщень університету, багатозначно озброєні гвинтівками, пістолетами і саморобними бомбами. В результаті вуличних сутичок вбито 11 чоловік, є поранені. Понад 200 чоловік арештовано.

Події в Ермосільйо є наслідком гострої політичної боротьби навколо висунутого правлячою конституційно-революційною партією кандидата на пост губернатора штату Сонора. Керівництво партії висунуло на цей пост кандидатуру сенатора Фаустіно Фелікса Серни. Такий порядок призначення кандидатів викликав незадоволення місцевих організацій партії. В результаті виникли два ворогуючих політичних угруповання.

(ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання VIII.

№ 37 (737).

НЕДІЛЯ, 26 БЕРЕЗНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

ЗЛІТ ЮНИХ ПРАЦЕЛЮБІВ

Вчора в Кіровограді відбувся зліт активу учнівських навчально-виробничих бригад шкіл області.

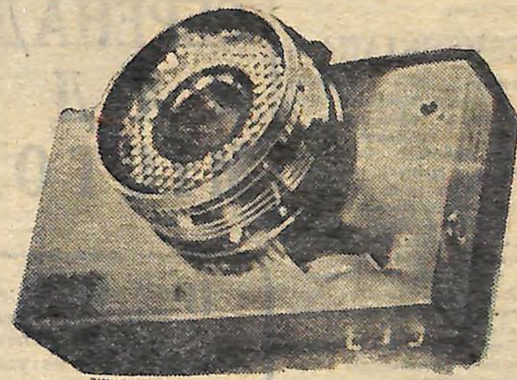
Учасники зльоту — члени учнівських бригад, ланкові, бригадири, вчителі — керівники бригад, директори шкіл, відповідальні за трудове навчання, інспектори відділів народної освіти підвели попередні підсумки 1966—1967 учбового року, визначили собі завдання на майбутній рік.

Юні хлібороби прийняли звернення до учнів усіх шкіл області.

В роботі зльоту взяли участь секретар обкому партії Н. П. Сухаревська, перший секретар обкому комсомолу М. Д. Сиротюк, секретар обкому комсомолу С. Й. Кулагіна, завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов, інструктор шкільного відділу обкому партії Д. І. Дузь.

„ЧЕРВОНА ЕСТАФЕТА“

ФОТОКОНКУРС

Редакція газети «Молодий комунар» з 1 квітня по 1 жовтня ц. р. оголошує конкурс на кращий фототвір, присвячений 50-річчю Великого Жовтня. В ньому можуть взяти участь фотокореспонденти газет, любителі, члени учнівських фотгуртків.

Знімки мають відобразити багатогранне життя комсомольців і молоді Кіровоградщини, зміни, що сталися за часів Радянської влади. Юний піонер і молода трактористка, артист і доярка, студент і гірник — хай про всіх розповідають фототвори.

Учасники конкурсу можуть надсилати знімки перших комсомольців, учасників громадянської і Великої Вітчизняної воєни, знімки, що розповідають про мужність, самовідданість старшого покоління.

Переможці фотоконкурсу будуть нагороджені грошовими преміями та пам'ятними подарунками.

Перша премія — 50 крб.

Дві других премій — 30 крб.

Три третіх премій — 25 крб.

Напередодні свята 50-річчя Жовтня буде влаштована виставка кращих фотографій конкурсу «Червона естафета».

Фотознімки надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», «Червона естафета».

ОГЛЯД БОЙОВИХ РЯДІВ

У світлій, заглибленій кімнаті кілька столиків, квіти. Тут розміщені стенди, висить гасло: «Ти на подвиг кличеш, комсомольський квиток!». Святково одягнені приходять сюди юнаки та дівчата, щоб в урочистій обстановці одержати квитки нового зразка.

Дивлюсь на радісні обличчя молодих і згадую минулорічну осінь. На семінарі комсомольських активістів міста, на якому йшлося про підготовку до обміну квитків, під час перерви почула:

— Не розумію, чому так багато говорять про обмін. Тут головне — підібрати людей з хорошим почерком.

Ось саме тому нам довелося вести велику роз'яснювальну роботу серед комсомольських ватажків. Зараз всі комсорги бачать в цій важливій кампанії не тільки виконання свого обов'язку, а й можливість для серйозних роздумів над стилем і методами комсомольської роботи, можливість ще раз звірити плани роботи бюро і комітетів з потребами і бажаннями тих, кому сьогодні вручаються нові квитки.

Під час вручення поруч з секретарями міськкому можна побачити ветерана комсомолу Абрама Ісаковича Львовського, відомих колишніх пілотів Антоніну Тимофіївну Худякову та Леоніда Наумовича Туйгунова. Вони розповідають юнакам і дівчатам про трудові будні комсомолів перших п'ятирічок, про героїчні дні періоду Великої Вітчизняної війни.

З словами пошани, за порадою молоді піби звертається і до тих, хто віддав своє життя за Батьківщину. В третій, четвертій і шостій школах комсомольці виготовили стенди з фотознімками і описами героїчного життя комсомольців-олександрійців Петра Дітяря, Михайла Олєфіренка, Олександра Шакала, Володимира Груші, які загинули в дні війни. Прізвища цих юнаків занесені в списки міської комсомольської організації. На їх ім'я виписані квитки нового зразка, які будуть розміщені на спеціальному стенді «Іх виховав комсомол».

Потурбувалися ми і про підбір активістів з хорошим почерком. Документи виписуються чисто і

акуратно. Високоякісні фотознімки нам виготовляють працівники фотоательє «Весна» тт. Тапський і Бузило. На авторемонтному заводі та ряді інших підприємств знімки виготовлено своїми силами.

В усіх первинних організаціях і комсомольських групах ми провели збори з порядком денним: «Як ти виконуєш Статут ВЛКСМ?». З кожним комсомольцем велась бесіда окремо. Після такої громадської атестації значно зросла активність молоді.

Третій місяць йде обмін квитків. За цей час більше половини олександрійських комсомольців одержали нові документи.

На багатьох підприємствах створено нові комсомольсько-молодіжні бригади. Між ними розгорнулось соціалістичне змагання на честь 50-річчя Великого Жовтня.

Під час обміну комсомольських документів ми не просто видаємо нові квитки, а проводимо виховну роботу. Роботу, яка допомогла яскравіше побачити досягнення і невдачі, уважніше співставити прагнення молоді і наші плани, провести огляд бойових рядів.

С. КОМПАНИЕЦЬ,
секретар Олександрійського міськкому комсомолу.

ДВІ КЛЯТВИ

Петя Марічев вирішив стати корабелом. Перед від'їздом у Миколаїв довго ходив залами краєзнавчого музею, що в Калачі-на-Дону, розглядав експонати. Його увагу привернув комсомольський квиток, прострелений куркульською кулею. Довго стояв хлопець біля стенду. І хоча ще не мав заповітної книжечки, дав клятву — бути таким же сміливим, так же любити Вітчизну, як отой молодий герой.

Потім повела його вогненними дорогами Велика Вітчизняна війна. Командував взводом автоматників. В одному з боїв на Курській дузі наваленою атакою було взято стратегічну висоту. Тоді ж йому, Петрові, і групі молодих бійців вручили комсомольські квитки.

З автоматом ступив Петро Марічев і на польську землю. В запеклій битві за визволення міста Жашува його було тяжко поранено. Вже, коли

виписався з госпітально, помітив, що ворожий осколок, який застряг біля серця, пробив друге серце — квиток Ленінської Спілки.

Після війни колишній боєць працював на комсомольській та партійній роботі на станції Долинська. Нині — голова міськради.

Як тільки організувався краєзнавчий музей, комсомольці міста попросили в Петра Федоровича квиток, виставили в одному з стендів.

...Дві хлоп'ячі голівки низько схилилися над склом. Я стою в музеї і боюся порушити тишу.

Адже хлопці щойно з райкому, з новенькими комсомольськими квитками в руках. Вони, як колись Петя, теж дають клятву на вірність Батьківщині.

М. СОЛЮДЧЕНКО,
спектор «Молодого комунара».
м. Долинська.

ПОСЛАНЦІ ІТАЛІЙСЬКОГО КОМСОМОЛУ

23 березня юнаки і дівчата Москви зустріли своїх дорогих гостей — 400 молодих комуністів Італії.

У залі Шереметьєвського аероузла відбувся мітинг. До прибулих з промовою звернувся перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов.

Ми дуже раді, сказав він, прийняти велику групу італійської молоді. У вашій особі ми приймаємо передову частину італійської молоді, тих італійців, які борються за прогрес і щастя для свого народу. Ми також раді, що ви — перша молодіжна делегація, яка прибула в нашу країну в ювілейний, 1967 рік, щоб подивитись, як живе, працює і вчиться радянська молодь. Ви побачите у нас все, що зробив наш народ за п'ятдесят років Радянської влади. В нашій країні люблять Італію, італійський народ, його мистецтво.

З промовою-відповіддю виступив національний секретар Італійської федерації комуністичної молоді Клаудіо Петручолі. Я хочу, заявив він, від імені нашої численної делегації подякувати радянським комсомольцям за запрошення відвідати вашу прекрасну країну. Я впевнений, що ми знайдемо тут багато корисного для себе, побувавши у ваших республіках, Москві та інших містах. Ми хочемо познайомитися з джерелами й історією Великої Жовтневої революції.

Ми приїхали сюди, де зародився дух інтернаціоналізму, і ми запевняємо вас, що ми зробимо все, щоб ще більше зміцнити дружбу з Ленінським комсомолом, разом продемонструвати солідарність з в'єтнамською молоддю і народом В'єтнаму.

Ми хочемо познайомитися з радянською молоддю, дізнатись, як вона живе, працює, вчиться, пізнати її плани. Наші робітники у свій час об'єднали свої ряди завдяки прикладові пролетаріату Росії і перемозі Великої Жовтневої революції. Ми пишаємося цим і постарасямося довести, що є гідними спадкоємцями робітничого класу Італії. З великою радістю ми ступаємо на радянську землю.

Мітинг закінчився. Посланці італійського комсомолу сідали в автобуси і їдуть в місто.

На 23-му кілометрі Ленінградського шосе, де стоїть монумент Слави захисникам столиці, споруджений московськими комсомольцями, автобуси зупиняються. Гості виходять на площу, на якій височать величезні протитанкові іжаки — символ непереможності нашого народу в боротьбі з фашизмом.

(ТАРС).

ЕХ, ТАЧАНКА...

Більше місяця готувалися інтернатівці Малої Виски до конкурсу на краще виконання пісень часів громадянської війни. І ось довгожданий день настав. Марш революційного пролетаріату «Смільово ми підем в бій» у виконанні четвертокласників змінив молодечий «Тачанка», яку майстерно проспівали малюки з Другого класу.

А п'ятикласники, одягнені чапачками, хвацько рубують «біляків», виконуючи пісню про легендарного героя громадянської війни.

Кращі виконавці пісень премійовані потязкою до Кіровограда.

В. ТОПЧІЯ,
учитель.

Весла

Ще не спливали мої юнацькі весни,
Бо ж над життям, як над Дніпром
ноліса,
Злітають, ніби крила, білі весла,
І смий човен поспіша юндиса.

І за кормом, як блискучі скопля,
Веслом розбитий місяць мерехтить,
І ясь дивно відчувати серце
В оту останню гарячкову мить.

Коли воно, напружуючи м'язи,
Дав розгін човнові і роман...
Старіє той, хто на відчує ні разу,
Мов білі крила, весла у руках.

В. ГАНЮЦЬКИЙ.

м. Кіровоград.

КОВИНИ

ГОЛОС „ГРЕНАДИ“

Звістка про те, що члени молодіжної студії «Бригантина» мають завітати до гарнізонного клубу, швидко облетіла військову частину. Хвилюючою була зустріч. А. Шендрин розповів про полум'яні поезії М. Светлова, С. Ярошевська, А. Параконьса прочитали ранні вірші поета. Але найбільше оплесків було після «Гренади», яку прочитала Г. Насонова. Потім слухали голос М. Светлова, записаний на магнітофонну стрічку. Бригантинці — часті гості й у школярів міста, виступають перед читачами бібліотек.

Сергій МАТУСЯК,
учень.

м. Кіровоград.

ШЕВЧЕНКІАНА

В Кіровоградському районному Будинку культури відбулася літературно-музична шевченкіана. Її організатори — завідувач читальним залом районної бібліотеки В. Галоненко, вчитель місцевої школи А. Ткачова та О. Бой.

Розпочався вечір піснями на слова Т. Г. Шевченка «Думи мої, Думи мої...», а учасники Драматичного гуртка, учні 5-го класу середньої школи № 23 показали сценку «Дитячі роки Тараса». Вдалою також була композиція учнів 9 класу «Тополя».

Наприкінці вечора було проведено вікторину. Переможців нагороджено подарунками.

Г. ШЕВЧЕНКО.

ДО З'ЇЗДУ ПИСЬМЕННИКІВ

Увагу читачів обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської привертає тут до ІV Всеукраїнського з'їзду письменників. На ній представлені твори українських і російських радянських письменників та книги майстрів пера з братніх республік.

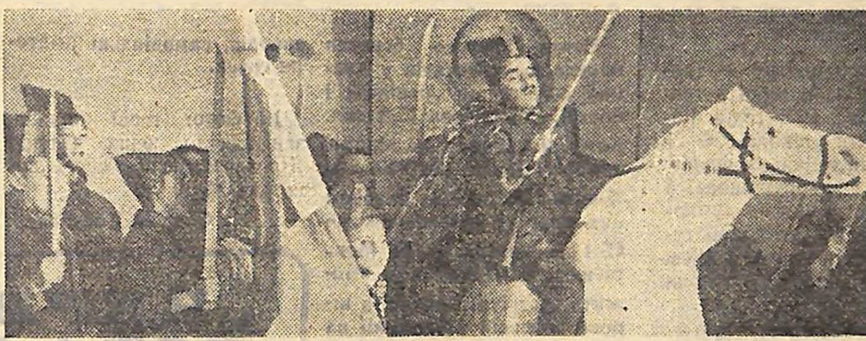
Н. ДИНИК.

ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

МОСКВА. Кожна четверта книга, що видається в нашій країні, — шкільний підручник. Погледіть тисячі сто назв тиражем майже 300 мільйонів примірників щороку випускаються підручники для загальноосвітньої школи. Вони виходять більш як 60 мовами народів Радянського Союзу.

(ТАРС).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
№ 37 (737). 2 стор.

На фото: пісня про Чапаєва у виконанні учнів 5-го класу.

Фото автора.

СЕРЕНАДА НА Д МІСТОМ

ВОНА зайшла в цех і одразу зупинилася. Спрагло вдихнула задухманене повітря. Тепла посмішка лягла на уста.

— Щось цілюще є в цих пакохах, — каже. — І червіне.

Я дивлюся на Катерину Кучеренку, майстра з Кіровоградського хлібокомбінату (цех № 2), на дівчат, що працюють в яскраво-білих халатах. А комсомолка захоплено каже:

— Ні, такі нема нічого приємнішого від аромату випеченого хліба...

Підходить до великої металевої діжки, в яку Анатолій Блег наспіває духмяний пилок вальцованого пшеничного борошна, пояснює:

— Тут вже є запарка з дріжджами, маргарином. Оце Толя вимісить тісто, а через кілька хвилин, вигрівшись, воно підніметься над вінцями чана. Яким буде оте тісто — залежить від Толя. Бо його професія одна з найголовніших на заводі: він — тістоміс.

На невеличких візках стоять десятки металевих діжок. В них сходить пухка і біла, мов сніг, маса.

ТУТ ПАХНЕ ХЛІБОМ

Катя Кучеренко кличе свою ровесницю, технолога Любу Касяненко, разом з нею виміряє температуру тіста, визначає його якість.

— Третій — на потокову, — дає розпорядження майстер.

Мотря Криворучко підкочує чан до транспортера. Натискує кнопку. І вже визріле тісто за допомогою спеціальних автоматів розділяється на рівні порції, подається до помічників пекаря. Олена Надеждіна вправно кладе тісто у форми. І воно там знову вигрівается, підняте в спеціальну камеру.

А потім — піч. Круяться величезні лопаті, на яких рум'яняться хліб. Галя Вергун слідує за годинником, за градусником.

«Готовий», — вирішує вона. І несе Катерині Кучеренко велику хлібину, над якою здимається па-

— Наша кіровоградська паланиця, — показує майстер. — Красуня. Правда ж?

А в інших печах видніються у формах калачі, паланиця «Ромашка», вінницька паланиця, готуються бублики.

Промайне зміна, і комсомольсько-молодіжна бригада майстра Катерини Кучеренко відправить у магазин міста близько 5 тонн кіровоградських паланиць, 2,5—3 тонни інших виробів.

...Ви заходите в фірмовий магазин «Кіровоградська паланиця», що на вулиці Леніна. Купуєте хлібину, що пахне хмелем, сонцем, чарами степу. Знайте, такий гостинець приготували вам Катя Кучеренко зі своїми подругами.

М. ШЕВЧУК.

На фото: К. Кучеренко. Фото М. Висоцького.

ВЕСНА... Білі першоцвіти і сині проліски розкривають пелюстки, тягнуться до сонця. Їх букетики чинно в руках закоханих, в палацах для одружень, у театрах. Так, особливо багато цього весняного квіту вихлюпне берег людської поведінки на підмостках сцени. Завтра. Коли всі театру світу будуть вшосте відмічати своє Міжнародне свято.

Цього дня колективи покажуть кращі вистави, поведуть велику розмову про режисерські і акторські роботи, вислухають зауваження і побажання глядача. Адже немає таємниці, що силу того чи іншого театру накопичує не один режи-

Ми знаємо, що кропивничани живуть і творять на землі великих корифеїв українського театру. Добре коріння з глибини минулого мусить міцно переплітатися з творчістю сього дня. Великі традиції, залишені нам блискучими майстрами сцени, повинні знаходити свій буйноцвіт в змалюванні сучасності. Благородна мета — служіння народу, намічена корифеями, мусить дожитися завтра.

Гадаємо, що театру імені Кропивницького необхідно відібрати все краще із створеного, закріпити його в своєму репертуарі, крім того, шукати нові і нові шляхи до вершин реалістичного зображення молодого сучасника.

Може виникнути запитання: чи є в нашого театру хороші традиції? Так, є. Це — першовідкриття забутої п'єси письменника-земляка Івана Микитенка «Соло на флейті». Відродили наші артисти і виставу «Чумаки» І. Карпенка-Карого та «Замулені джерела» М. Кропивницького.

Кілька років тому серед знавців театру було чути, що лише на репертуарі кропивничан можна проводити республіканські огляди української класики. Та чи можемо ми сказати про це сьогодні? Ні. Хоч колектив має свої вдачі, свої відкриття...

Весна. Білі першоцвіти і сині проліски розкривають свої пелюстки, тягнуться до сонця. Хотілося б, щоб кіровоградці йшли з ними на кожен спектакль кропивничан, дарували їх акторам і режисерам... Дарували від широкого серця.

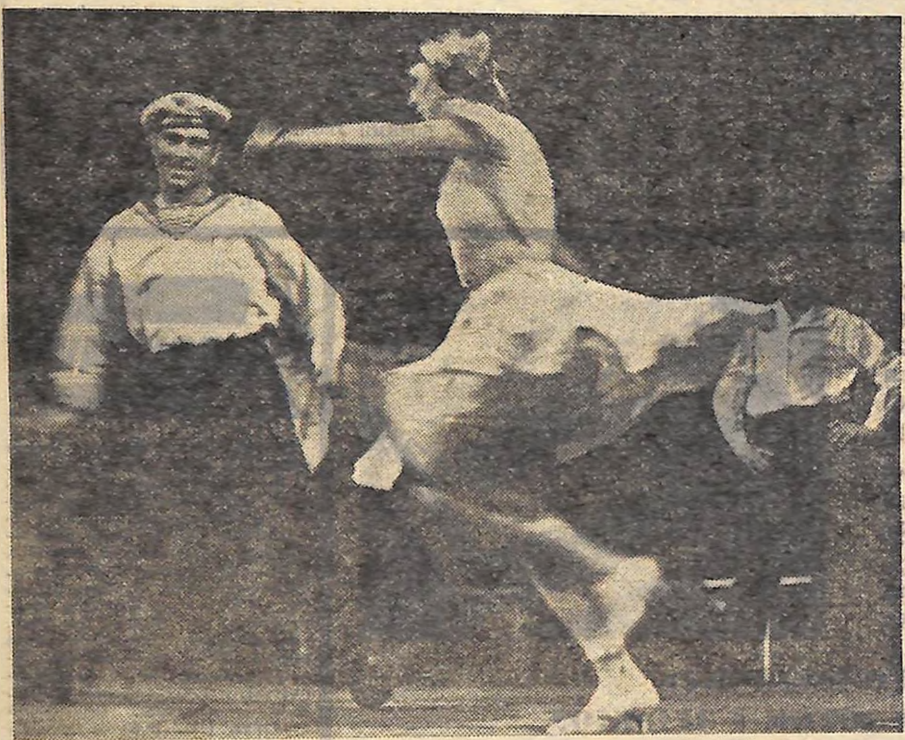
П. КОНОНЕНКО,
старший інспектор по мистецтву обласного управління культури.

ДЕНЬ ШОСТИЙ

До Міжнародного дня театру

сер. Кожен колектив має свого постійного глядача, який з радістю приймає творчі вдачі, переживає прорахунки.

Немає сумніву, що в дні ювілейного року колективи театралів переглядають свій творчий доробок і вирішують, що прижитися і залишається для майбутніх зустрічей з глядачами, а що кануло в минуле. І якщо підходити з цією думкою до музично-драматичного театру імені Кропивницького, то можна з впевненістю сказати, що нашому колективу, його художньому керівництву потрібно серйозно подумати про шляхи дальшої творчості, її спрямування.

Ось уже кілька днів у Кіровограді проходить фестиваль народного танцю. Наш фотокореспондент В. Ковпак побував на одному з концертів. В його об'єктиві — танцювальний колектив Завалляського Будинку культури Гайворонського району.

ЩО Ж ТАКЕ ТВІСТ?

Лист Сергія Дубіненка, надрукований на сторінках «Молодого комунара» 15 березня, викликав жваве обговорення серед його ровесників. Пишуть студенти, робітники, учні... Що ж, Сергію, читай відгуки своїх однопілітків щодо цього танцю.

РИТМ, СПОРТИВНІСТЬ

Ми за твіст, коли він виконується красиво. Нас захоплює ритм, спортивність, імпровізування цього танцю. Якраз це, а не кривляння. Молодь прагне більше рухатися, а для твісту характерний темперамент, відсутність строгого малюнку, простота рухів.

Оля, Тамара,
м. Мала Виска.

КРАСА ЧИ МОДА!

Ось мої міркування щодо твісту. Знаєш, кажуть: «Що модно — те красиво». Не завжди. Візьмемо для прикладу згаданий танок. Рік тому його танцювали скрізь. Він був у зеніті. Та хіба людина отримує якусь задоволення від нього? Є танці, які окрилюють, допомагають розкритися кращим якостям людського характеру. Але є й такі, що несуть в своїй основі анестезію руху, людина перетворюється в автомат.

Я раджу тобі, Сергію, подивитися танець «Назад до мавп», поставлений народним артистом СРСР І. А. Мойсеевим. Тут якраз і висміюються різноманітні рокки і твісти. Але поруч з цим хочу зауважити: краса будь-якого танцю в першу чергу залежить від того, хто танцює.

Наталка ЗАГОРУЛЬКО,
с. Завалля,
Гайворонського району.

Я ПРОТИ!

На мою думку твіст — це твір капіталістичного Заходу. Було б дуже добре, щоб молодь не забувала вальс, хоровади... Я проти твісту!

Б. К.,
студентка,
м. Кіровоград.

ТВІСТ — ВИКАБЛУЧУВАННЯ

Я навчаюся в десятому класі. Маю свої міркування щодо твісту. Це — всіяке вигнання, викаблучування. Нічого

від грації в ньому немає. У нас багато гарних національних танців, які мають куди ліпші барви, темперамент, ніж твіст.

Сергію, я не вмію танцювати цей танець і не збираюся вивчати його.

Микола ЧОЛПАН,
с. Фурманівка,
Новоукраїнського району.

ТАНЦЮЙТЕ, ДРУЗІ!

...Мене, як і тебе, Сергію, хвилює питання сучасних танців. Твіст по своєму гарний, хоч дехто просто пародіює його. Буває, дивися, як кілька хлопців і дівчат неприродно вигинаються, вигукують незрозумілі слова, і здається тобі, що ти потрапив до дикунів.

Я не проти твісту. Але перед тим, як танцювати його, потрібно досконало вивчити графічне зображення кожного руху. Кожна деталь повинна бути строго відточена, нести красу ритмічного малюнку.

Раїса ЛЕЩЕНКО,
м. Олександрія.

ДРОГА МАРУСЕ! Одержав листа, і якесь таємне радісне відчуття оволоділо мною. У Вашому листі не було звичайного відчаю і розгубленості, що для мене, як уже неодноразово казав, найважливіше. Не такий страшний чорт, як його малюють. Правда ж? Ви пишете про свої сні? Бачите мене несхожим на самого себе? Сні в руку. Я справді трохи змінився: поголив бороду, — у тюрмі вона особливо зайва.

Подорож в Сибір, на минулу, як заврашній день, але це ще не велика біда. Головне, що буде там у тій холодній країні. Поки що це невідома земля. Ну й біс з ним! Бий в барабан і інше. Добре бути оптимістом! З побаченням, очевидно, нічого не вийде. Та й бог з ним! Зате, уявіть: весна, все пробуджується до нового, веселого життя, сонце шле свої яскраві проміння на грішну землю... Гуркочучи і видзвонюючи ланцюгами, весело біжить з півночі на південь поїзд... Розмови, штовхання... На площадці демократичного вагону — юнак, який спрямував у безмежний простір південних степів свій погляд, сповнений надії і тремтливих чекань. З нього тільки що впали холодні кайдани! Із тюрми на волю, з холодної півночі на теплий поетичний південь Заманливо! Чи не правда? Насолода, кажуть, залежить головним чином від величини контрасту. Поставте Венеру Мілосську серед вибраних красунь, і вона створить набагато слабше враження, ніж в тому випадку, якщо її будуть оточувати потворні жінки. Серед потворних людей і я можу бути красенем!

Те ж саме виходить і в оцінці життєвих благ. Ми часто нарікаємо на наше пусте, безмістове, сумне, сповнене страждань життя. Але в більшості випадків це невдоволення будується тільки на тому, що ми не спробували ще гіршої долі. І чим більшу чашу життєвих незгод доводиться випити людині, тим вона глибше, поважніше оцінить життя звичайної людини.

Мені на долю випало випробувати такий контраст, якого не доводилося пережити ні разу в житті. Ви розумієте, про що я кажу? Засмучує мене тільки те, що я став ненавмисним винуватцем твоїх страждань і горя. Але тут нічого не поробиш...

М. П. МАРКУС.

Мені Сашко писав щось відносно твоїх турбот про мене. Свою думку він формулював так: «Чого жінка не зробить? І це як ніколи вірно. Ти робиш більше, ніж треба. І мені стає якось незручно. Здається, що не по заслугах. І коли я починаю думати про це, у мене мимовільно виходить «Він», бо я відчуваю, що в деяких відношеннях ти стоїш набагато вище мене. Ти, наприклад, не така егоїстична, як я, а, значить, і набагато відвертіша...»

Ти, очевидно, помічала на собі, що коли особливо яскраво постає перед тобою яка-небудь особливо красива якість людської душі, яка є неначе красивим фоном, що особливо сильно відбиває твої негативні сторони, ти мимоволі проникаєшся благоговінням до цієї людини. І якою близькою вона б не була до тебе, ти не хочеш і не можеш стати з нею на рівну ногу. Хочеться чомусь підкреслити у відомих випадках благоговійне ставлення до неї. Щось в цьому роді відчуваю і я, коли розмовляю з тобою і коли в моїй свідомості яскраво вимальовується твоя простота. Знаєш, для мене ця якість є найціннішою в людях. Той, хто володіє цією якістю, може підходити до оточуючих зовсім спокійно, він у кожного зустріне в душі найгостинніший прийом. Безпосередність і простота, природна цільність — ось, по-моєму, ідеал людини.

22-IX... До цього дня мені нічого не оголошено. Речі і гроші одержав... Квітів не послав. Люблю я їх, але це образити їх, не більше. В тюрмі квіти — це якась зла іронія. Ні. Краще не послав. У всякому випадку дуже вдячний за те, що ти квітами хочеш скрасити мої будні...

С. М. КІРОВ, 1910 р.

ТРИБУН РЕВОЛЮЦІЇ

(До дня народження С. М. Кірова)

Полум'яний більшовик, безстрашний борець за пролетарську справу, організатор соціалістичного будівництва — Сергій Миконович Кіров вічно житиме в серцях радянських людей.

Листи, які ми друкуємо сьогодні, відкривають прекрасні якості цієї людини. Зверніть увагу на оптимізм, що випромінюється з кожного рядка, на вмогливість до себе й товаришів, на інтерес до життя. А Кіров писав ці рядки з царської тюрми, і було йому тоді тільки 25 років...

Листи С. М. Кірова адресовані його дружині й нареченій М. П. Маркус. Повністю друкуються в збірнику «Велич мети». М. «Знак»-1966.

Томськ, 13 грудня 1911 року.

...Погамо, що Ваші листи просякнуті дуже «густим» песимізмом. Хіба не можна без цього обійтись? Не можна замикатись у таку вузьку сферу, це шкідливо не тільки для духу, але й для тіла (те і інше Ви взяли із власного досвіду. Чи не правда?). Думаю, що не останню роль у Вашому настрої має відсутність роботи, яка б заставляла забувати про існування часу — цього найскупнішого і водночас найдорогоціннішого явища.

Той щасливий, хто не помічає, як відходять у Лету роки. Зате глибоко сумно становище людини, яка відчуває, як ідуть хвилини. До першої категорії відносяться люди зовсім безпечні, а також глибоко зайняті роботою; до другої всі останні, а тому числі Ваш покірний слуга. Звідси — ліки проти меланхолії [єдині!] — дає меланхоліку діло. Часто кажуть: «Я нічого не можу зробити». Це глибока помилка. Людина не може нічого не робити; проти цього постає і психологія. І фізіологія, і все інше, і людина гине, і гине... від безділля! Найстрашніший кінець! О, якби Ви знали, як мучить безділля!

Я не знав більш нудного і невдячного заняття, як робота ножицями (газетні вирізки). А тепер я робив би це з насолодою, — в якій хочете кількості...

Томськ, 20 грудня 1911 року.

Ваш лист від 6 грудня одержав; дуже вдячний. Ви нарікаєте, що я мало пишу? О, якби Ви відчули моє становище на собі, сказали б: «Дивна людина, він ухитряється списати цілий листок!». Так, це справді дивно; пояснюється, очевидно, професійною назвичкою.

Ви турбуєтесь про моє здоров'я? Зовсім здоровий, — і був, і є. Хворію тільки тоді, коли довго нема листів. Але як тільки одержую їх, всі хвороби блискавично припиняються!.. Взагалі Ви дуже мало приділяєте уваги в своїх листах Вашому життю. Всі Ваші листи несуть якийсь дивний, скажу, незрозумілий для мене характер. Пробачте за грубість: від них віє панахидією, неначе Ви поховали когось із своїх близьких. Очевидно, у Вас дійсно «панахидний» настрій? Можливо, цим і пояснюється те, що добровільно наклали на себе епітїмію. Не можна, знаєте, так ігнорувати оточуюче і оточуючих, як вирішили зробити Ви...

Часто людина відчуває потребу «зібрати» себе, для чого необхідно їй залишитись на одиниці з самим собою. Але у всьому повинні бути межі. Необхідні воєні і у відношенні Вашої поведінки. Наприклад, цілковита зневажливість до театру для людини, яка мешкає в такому місті, як Владивкавз, нерозумно і нічим не виправдане. Отже, Ви повинні переглянути своє рішення.

14 лютого 1912 року.

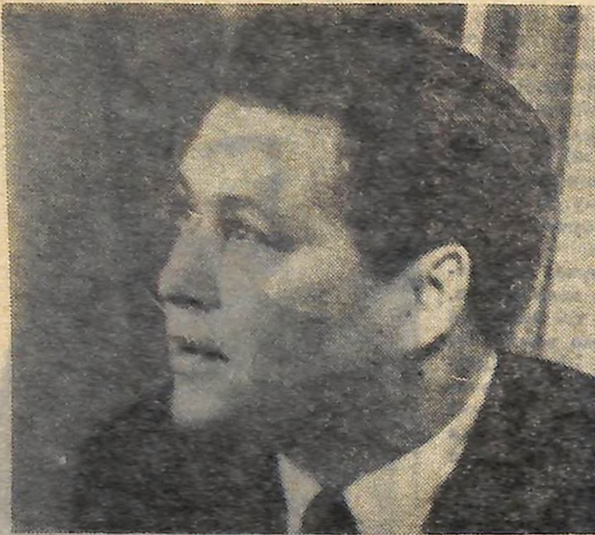
...З задоволенням, з величезним задоволенням послушав би музику, хоч яку-небудь, — навіть гармошку або шарманку. Остання особливо може створити настрій! Адже це вірно, — пам'ятає у Чехова? Коли його дивилися на сцені («Вишневий сад» особливо), то весь час ждеш: ось зараз заграє шарманка. Щось, я б сказав, вбивче закладено в цьому інструменті...

Пергамент закінчився. Всього Вам найкращого.

СЕРГІЙ.

ВСІМ СМЕРТЯМ НА ЗЛО

ДУМКИ,
ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

Читають книги — мільйони. А пише їх теж багато людей. Никколи зустрічаються люди, які думають, що писання книг — це легка праця, майже доступна кожному. Та не про те мова — легко чи тяжко писати.

Всіх нас захоплює мужність фізично зломленого, та духовно непереможного Миколи Острівського. Менше знають долю Івана Шамова, героїчного льотчика і такого лірично теплою поета, який

був прикутий до ліжка після авіаційної катастрофи. Майже зовсім невідомий героїзм Олени Журливої, кожний вірш якої дається їй ціною величезних зусиль в боротьбі з недугою. Ці приклади можна продовжити. Та зупинимось лише на одному — ще не так широко відомому.

Пам'ятаю, на V з'їзді письменників України Тарас Рибас говорив про Владислава Титова, який написав автобіографічну повість «не руками, бо рук

не було, а зубами». І ось в першому номері «Юності» за 1967 рік опублікований цей твір під назвою «Всім смертям назло...».

Рецензенти вже відзначили повість як розповідь про мужність шахтаря, який викнув рубильник, щоб врятувати своїх товаришів, і сам потрапив під напругу в 6 тисяч вольт. Лікарі не вірили, що можна врятувати Сергія Петрова, бо обидві руки і права ступня його мали значні електроопіки.

На третій день почалася гангрена, і необхідною стала ампутація. А слідом за цим полилася кров із артерій, потім почали розкладатися кровоносні судини. Єдиний вихід — зробити ще одну операцію. І нехайно. Робив її лікар Кузнецов. Під час операції була зафіксована клінічна смерть Сергія Петрова.

Та цим не кінчилися муки Сергія. Зовсім безпорадним був Сергій, коли починав запово вчитися ходити. Здається, немислимим було навчитися писати. Наступав відчай, хотілося смерті, як порятунку. В жорстоких муках виборів Сергій своє місце в житті. Він став писати, тримаючи олівць в зубах. Минуло багато часу, поки в щоденнику з'явився такий запис: «...Написав. Вперше звернув увагу на почерк. Дивний механізм почерк: порівнюю рукописи, що написані в технікумі рукою, і ось цей — зубами. Ніякої різниці».

Так, можливо й немає різниці в почерку, та є — в людині. На прикладі Владислава Титова яскраво видно красу і мужність сучасної молоді, вихованої партією, яка в складних обставинах не зупиниться ні перед чим, щоб врятувати інших. Автор немов би ще раз підкреслює безпідставність твердженнь про те, що нібито проминула пора героїки і місця для подвигів вже немає. А виявляється, що й тепер можна йти на роботу, як в бій.

Чи не найбільшим щастям для героя

повісті є його дружина Таня. Можна без перебільшення сказати, що вона врятувала свого чоловіка. Таня вірила, що Сергожу можна вилікувати, вона боролася там, де відступали лікарі, проявила справжню мужність в такій складній життєвій ситуації. Автор показує свою героїню не як виключно, а як звичайну жінку з її страхом, сльозами, ваганнями і вірою в життя.

Ось в лікарні зустрілися Сергій і Таня: «І, дивлячись збоку на щасливу від зустрічі подружжя, не можна було подумати, що над цими людьми пронеслася зла життєва гроза. Не вірилося, що цей молодий чоловік з пошкодженою головою і деаддитивною жінкою, пройшовши через нелюдські біль і страждання, зумили зберегти кристально чистими, незвичайно цінними і людському піднесенню почуття один до одного».

І Сергію говорили товариші: «Що руки... Ти б подивився на себе з Танею, нешмиди очима. Кохання — це теж щастя. Той, що говорить, задумався. Помовчав, додав: — Деякі і з поважним комплектом рук і ніг, а не знаходять спільної мови, налічують одне одному життя... та ще як... І не помічають цього...»

Якими щирими і розумними словами описали свої думки і враження Сергій і Таня в щоденнику. Це не тільки захоплення, тут є й проблеми. Говориться про різних людей: хороших і поганих. Ось ще один запис про непоганого хлопця, який хотів показати свої «пізнання»: «І почав про жінку вульгарний, брудний анекдот... Сидять всі, як брудом облиті, дехто натужно хизикає. Я не витримаю, встав і зажадав вибачитися. Хлопець вирішив відбутися жартом».

— А, не захищай їх, всі вони такі! Ми з Танею вбачились і пішли. Ох, і понервував я тоді! Якійсь молокосою і, бачити, підгодить базу під сміяні нікчемні думки «Всі...» Тоді, виходить, і твоє маме. І мільйон інших!»

Ця повість не залишить спокійним нікого, хто прочитає її. Вона принесе велику користь молоді. Герой повісті і її автор — молоді наші сучасники, продовжувачі великих справ батьків своїх. Будемо сподіватися, що В. Титов порадить нас новими творами і запам'ятаємо, що книга — теж подвиг. Подвиг автора, його сім'ї і друзів.

І. ОЛІФІРЕНКО.

На ваше прохання

Пісню «Атомний век» друкуємо на замовлення Антоніни Однорової з міста Знам'янки, Валентини Іценко з с. Роцькавічки, Зобринського району, А. Приліпко з м. Олександрії та інших.

АТОМНИЙ ВЕК

Атомний век,
А шар земної кружить и кружит,
И с музыкой, что всюду звучит,
И с голубой тишиной.
Рождены мы

в атомный век,

А этот век,
представьте, таков:
Он создан для машин

и стихов.

Он умный, он и озорной.

Припев:

Потому что

Сердце и земля

Нам даны не зря

В этот непокоренный век!

В атомный век

Не хватит электронных машин,

Чтоб на вопрос

ответить один:

Меня ты любишь или нет?

Как узнать мне?

Атомный век,

И он идет в неоновый свет,

А я гадаю, да или нет?

Припев.

Да или нет?

Обычные слова: да и нет,

Звучат на все вопросы в ответ

И да, и нет — слова любви.

Что ты скажешь?

Да или нет?

Великие слова: да и нет,

Одна ты можешь дать мне

ответ,

Лишь ты — таков закон Земли.

Припев.

Вечный вопрос,

И в мире нет важнее ничего.

И люди все решают его

Всегда, какой бы ни был век,

Даже если

Атомный век,

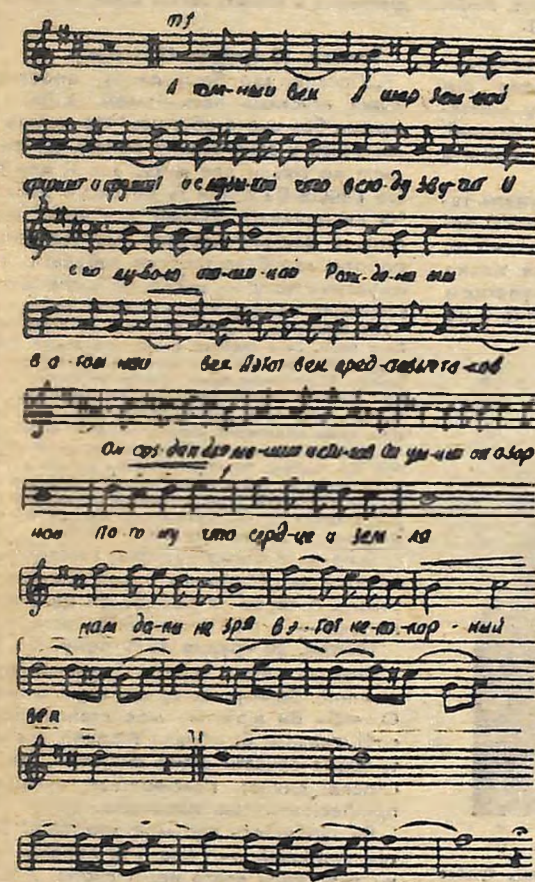
Но человек всегда человек!

И в музыке летящих ракет

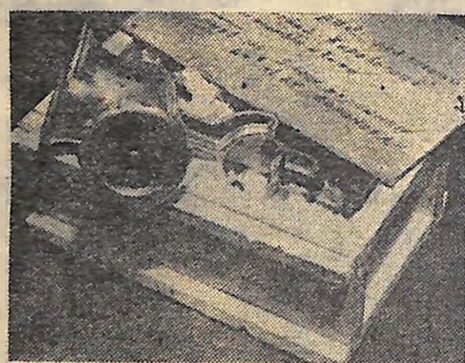
Звучат все те же да и нет.

Припев.

Музыка А. Острівського
Слова И. Кашежской.

СЛУЖБА ПОБУТУ

ХТО ПОЗИЧИТЬ МОЛОТОК І ЗУБИЛО?

«Шановна редакціє! Надсилаю зразок сучасного кухонного браку, який випускає кіровоградський завод «Більшовик».

Коли перевірятимемо роботу цієї м'ясорубки — будьте обережні, бо після перших же оборотів різального апарату гайка зривається з корпусу. Якщо ж її закрутити міцніше, то вас чекатиме новий «сюрприз»: ручку позернете всього два-три рази — не більше. Як кажуть, звіро...

Проте не падайте духом. Беріть молоток, добряче зубило і «обережно» розкручуйте...»

Після цього знову чекатимуть пригод: злетить гайка — закрутіть її міцніше, не прокручувайтесь ручка — візьміть зубило та молоток... Зрештою, може вас «порадувати»: якщо ви хочете приготувати на цій м'ясорубці фарш для котлет чи якоїсь іншої страви — запевняю, це вам не вдасться. Тоді плюньте на ці кепські справи, і на голодний шлунок широкосердно скажіть: «Браво! Оби!»...»

А. БАРАНОВ,
житель міста Києва.

ПОНЕДІЛОК, 27 березня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Кіножурнал та художній фільм «Спадщина скарбниці Стамбула». (Кіровоград). 12.55 — Телореклама. (Кіровоград). 13.00 — «Шедєвр». Передача з Лейпцига, 14.00 — Для школярів, «Ровесники» (Донецьк), 16.05 — Наша офіса, (К). 16.10 — Для школярів, «Вихід книги». (К). 16.40 — Для дітей, «Дюймовочка». Мультиплікаційний фільм. (К). 17.10 — «Колос». Телевізійний журнал. (Дніпропетровськ). 17.40 — Телевісті. (К). 18.10 — «Подвиг». Телевізійний альманах. (М). 19.00 — Першість світу з хокею: ЧССР — Швеція, Репортаж з Відня, 21.20 — «Завіса не закривається». Документальний фільм. (К). 22.30 — Першість світу з хокею: СРСР — Канада. Репортаж з Відня.

Друга програма. 11.10 — Міжнародний огляд. (К). 11.30 — «Мухоморок». Мультиплікація й інші фільми. (К). 11.45 — Концерт. Передача з Угорщини, 21.30 — Художній фільм «Вдачі більше, єб нічого». І серія. (Дніпропетровськ).

ВІСІРОК, 28 березня. Перша програма. 10.35 — Голубий екран — школярям. «Гризуни» — шкідливі сільськогосподарських культур. (Кіровоград). 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Кіножурнал та художній фільм «Саломічкі контрасти». (Кіровоград). 14.20 — «Том — волико серце». Спектакль Кіровоградського українського музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького. (Кіровоград). 16.25 — Для школярів, Кіножурнал та художній фільм «Альціноне коханя». (Кіровоград). 17.40 — Для школярів, «Васелі сторінки». Передача з Донецька, 18.00 — Телевісті. (К). 18.20 — Слухачем початкових політшкіл. Основні політичні знання, «Револуційний рух робітничого класу». (М). 19.00 — Художній фільм «Остріє скарби» (на замовлення школярів). (К). 20.30 — Теленовінки. (М). 20.50 — П. Леві — «Лабіринт». Прем'єра телевізійного спектаклю, Частина II. (М). 21.50 — «Тисяча порад». (К). 22.00 — Концерт народного артиста УРСР Ю. Гуляєва. (К).

ПОГОДА

26—27 березня по області та Кіровограді передбачається мінлива хмарність, місцями незначні опади. Вітер західний, помірний до сильного. Температура повітря вночі від 0 до 5, вдень від 5 до 10 градусів тепла.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

З РЕКОРДНИМ РАХУНКОМ

23 березня. Радянські хокеїсти перемогли збірну ФРН з новим рекордом віденського чемпіонату — 16:1 (3:1, 7:0, 6:0).

У воротах у нас грав Коповаленко. П'ятірки залишилися старими, тільки Ярославцев знову замінив О. Якушева. Квінтет Старшинова, що з'явився на льоду в другій зміні, відкрив рахунок. Шайбу закинув Кузькін з подачі

Майорова. І наступна «п'ятірка» не пішла без гола. Його забив Полупанов. Третій гол «по справедливості» припав Александрову. Після цього темп різко знизився. Скориставшись нечіткою зміною наших гравців, суперники (Шлодер) провели шайбу у відповідь. Радянські туристи-болілиники викинули лозунг: «Шайбу, джигіті!». Шайби градом полетіли у ворота команди ФРН — Полупанов, Вікулов — двічі, Фірсов, Полупанов, Александров — двічі, Полупанов, Александров, Майоров, Фірсов — двічі, і останню крапку поставив Альме-

тов, коли наша команда була на полі вчотирьох.

Набравши у чотирьох матчах 8 очок при відмінній різниці забитих і пропущених шайб — 43—5, радянські хокеїсти продовжують вести перед в турнірі. Збірна СРСР веде перед і в боротьбі за «Приз справедливої гри» — 33 хвилини штрафного часу. Для порівняння: в одного — найгубішого хокеїста чемпіонату — американця Хоу 20 хвилин штрафу.

Учора ввечері наші хокеїсти зустрічалися із збіркою Швеції.

(ТАРС).

Семинар в облеспортраді

Обласна рада Союзу спортивних товариств і організацій провела доведену нараду-семинар голів міських і районних рад Союзу та обласних рад добровільних спортивних товариств. Було обговорено питання про хід виконання в області постанов ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР по дальшому розвитку фізичної культури і спорту.

Голови районних рад Союзу спортоваристів Гайворонського і Новоукраїнського районів тт. Бондур і Ніколенко, Кіровоградської міської ради — т. Тимофєєв, обласних рад спортивних товариств «Авангард» і «Буревісник» тт. Ка-

пустін і Савченко розповіли про роботу фізкультурних організацій по підготовці до 30-річчя Великої Жовтня.

Учасники семінару прослухали лекції завідуючого лекторською групою обкому КП України т. Гаврилєва «Міжнародне становище СРСР», доцента Кіровоградського педінституту т. Левитського «Фізіологічні основи спортивного тренування» та ін.

Нарада-семинар закінчилася переглядом спортивних кінофільмів.

Важкоатлети з „Дружби“

Того дня ексавіградським Будинком культури заволоділи важкоатлети колгоспів Олександрівського району. Тут відбувся районні змагання.

Найкраще виступила команда колгоспу «Дружба», яку тренує Микола Майданник. Його брат Василь вийшов переможцем у своїй категорії, а Микола Тимко з цієї ж артілі у сумі триборства набрав 305 кг.

На другому місці спортсмени колгоспу «Іскра».

О. УСАТЕНКО.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.